

*Claudiu SACHELARIE**

***ORGANIZAREA ADMINISTRATIVĂ DE OCUPAȚIE A JUDEȚULUI
BRĂILA ÎN PERIOADA 23 DECEMBRIE 1916 - 24 OCTOMBRIE 1918***

***The administrative organization of Brăila County during the occupation period
(December 23-rd, 1916 - October 24-th, 1918)***

Abstract: Unfavourable circumstances led, by the end of the year 1916, to the occupation of two thirds of Romania's territory (as of 1913) by the German, Austrian-Hungarian, Turkish and Bulgarian troops. At the beginning of January 1917, Brăila County was occupied by the German army. The German headquarters reorganized the occupied territory in order to get the best economic profit of it. Administratively, the county was organized in the area of the Ninth Operational Army (Opertionsgebiet). Both the military rule and the administration of these counties were directly assigned to the supreme commander of the army of occupation. By the military decree of the General Headquarters (Z.B.V.) no. 52 from 22-nd of April 1917, the territories of the Danube army in Brăila County were divided into three regions: Silistraru, Viziru and Ianca. This paper tackles some aspects of the administrative organisation of Brăila County from 23 December 1916 to 24 October 1919 (both the German and the Romanian administrations).

Keywords: World War I, Brăila, military occupation, war administration.

*

Încă de la începutul conflagrației, Puterile Centrale au tratat România ca un factor determinant pentru soarta războiului, datorită cerealelor, a petrolului și a importanței sale strategice, studiind-o în ambele ipostaze: ca țară prietenă sau ca țară dușmană.

În anul 1916, la o scurtă perioadă după intrarea statului român în acțiune, atunci când luptele din zona Carpaților erau încă în desfășurare, cercurile conducătoare germane și austro-ungare au stabilit, în cadrul unor întruniri speciale,

* Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați; claudiuth@yahoo.com.

Studiu prezentat în cadrul conferinței internaționale “Scientific Conference of Doctoral Schools from UDJ Galați”, Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați, Facultatea de Istorie, Filosofie și Teologie, 4-5 iunie 2015.

măsurile ce urmau să fie aplicate în țara invadată. Astfel, la Conferința de la Berlin ținută în zilele de 28 și 29 octombrie 1916 la care au participat reprezentanți ai Germaniei, Austro-Ungariei și Bulgariei, au fost discutate amănunțit modalitățile privind capturarea produselor din România, sistemul financiar, formele de organizare și mijloacele de constrângere ce urmau a fi utilizate de ocupați.

Comandamentul Suprem, prin vocea maiorului von Kessler, și-a expus intenția de a organiza din timp administrația militară în cazul ocupării teritoriului românesc. Cu prilejul altor întruniri din 20 și 30 noiembrie 1916 de la Viena s-au abordat probleme referitoare la modul de repartizare a materiilor prime capturate din România și la rolul Statului Major Economic. Deci, când marea parte a teritoriului românesc a fost ocupată, Puterile Centrale aveau deja un plan de organizare al acestuia. Importanța strategică a României pentru Puterile Centrale este dovedită și de forțele armate masate în teritoriul ocupat și pe front: circa 480.000 de oameni în 1917.

Sub aspect administrativ, zona ocupată a inclus o suprafață de peste 100.000 km² din totalul de 130.903 km². Sub ocupație au căzut 22 județe din 34.

Autoritatea supremă militară din timpul ocupației era reprezentată de Marele Cartier al grupului de armate Mackensen, prescurtat O.K.M. (*Ober Komando Mackensen*), având reședința stabilită la Athenée Palace din București.

Partea ocupată a României a fost organizată administrativ în mai multe zone:

- Teritoriul administrației militare (*Gebiet der Militär Verwaltung*) care cuprindea cea mai mare parte din suprafața ocupată a țării, circa 65.000 km², incluzând 14 județe: Argeș, Dâmbovița, Dolj, Gorj, Ialomița, Ilfov, Mehedinți, Muscel, Olt, Prahova, Vâlcea, Romanați, Teleorman și Vlașca;
- Zona Etapelor (*Etappengebiet*) cuprinzând o fâșie de teren de-a lungul râului Buzău, din Carpați până la Dunăre. Constituirea acestei zone a avut la bază nevoia de aprovizionare a trupelor de front cu alimente și alte articole necesare ducerii luptei. O parte a proviziilor rechiziționate era transportată în țările ocupante. Comanda zonei a fost atribuită Inspectoratului 15 Etape;
- Zona Armatei a 9-a de operații (*Operationsgebiet*), cuprinzând teritoriul unde s-au desfășurat operațiunile militare, după cum îl definește și denumirea; era formată din județele Buzău, Râmnicu Sărat, Putna și Brăila. Atât conducerea militară cât și administrarea județelor respective au revenit direct șefului suprem al armatei de ocupație;
- Dobrogea, cu județele sale, avea o organizare proprie.¹

¹ Emil Răcilă, *Contribuții privind lupta românilor pentru apărarea patriei în primul război mondial. Situația administrativă, economică, politică și socială a teritoriului românesc vremelnic ocupat 1916 - 1918*, București, Ed. Științifică și Enciclopedică, 1981, pp. 85-95.

În ziua de 23 decembrie 1916 (3 ianuarie 1917 stil nou) ora 12³⁰ au pătruns în orașul Brăila primele trupe ale armatei germane, iar în ziua de 24 decembrie 1916 (4 ianuarie 1917 stil nou) își făcea intrarea divizia de cavalerie von der Goltz, alcătuită din trupe ale tuturor aliaților Puterilor Centrale.²

Prin Ordinul Militar al Comandamentului General (Z.B.V.) nr. 52 din 22 aprilie 1917, teritoriile armatei Dunării din județul Brăila au fost împărțite în trei plase: Silistraru, Viziru și Ianca. Cu administrarea plasei Ianca a fost autorizat Vasile Popescu. Fiecare sat era administrat de o comandatură a trupelor austro-ungare de ocupație împreună cu o comisie interimară alcătuită din reprezentanți ai sătenilor.³ Prefectul Ion Berceanu a stabilit ca în comunele rurale să fie reprezentată autoritatea românească în felul următor: o comisie interimară în frunte cu un președinte, doi membri și notarul care urmează să îndeplinească și funcția de secretar al comunei. Atribuțiile acestora erau cele fixate prin legea organizării comunelor rurale.

Administratorii de plasă trebuiau să propună deci pentru comune Comisii interimare conform legilor țării. De asemenea ei aveau o serie de obligații, printre care: de a da relații asupra bisericilor, școlilor, asupra stării de sănătate și aprovizionării cu alimente; de a instala în comune posturi de pază a locuitorilor (fără armă). Administratorul de plasă era obligat să viziteze cât mai des comunele, satele și cătunele și să raporteze săptămânal despre tot ce se petrece din punct de vedere agricol, economic, sanitar, administrativ, financiar. Revizorii școlari urmau de asemenea să inspecteze comunele, spre a lua măsuri pentru reluarea cursurilor școlare.⁴

Comandantul General al Corpului VI turcesc, general conte von der Goltz, comandanții Diviziei Bulgare combinate și a Brigăzii 145 austro-ungară erau responsabili pentru siguranța funcționarilor și urmau să ia măsurile necesare pentru paza lor. Așa suna ordinul militar al generalului de infanterie Kosch.

Din rapoartele autorităților de ocupație și din cele ale autorităților române ne putem forma o imagine asupra cumplitelor încercări prin care sătenii au fost nevoiți să treacă: pribegie, sate părăsite, distrugerea avutului, pierderea de vieți omenești, umilință, mizerie, boală, lipsa hranei.

² Constantin C. Giurescu, *Istoricul orașului Brăila. Din cele mai vechi timpuri până astăzi*, București, Ed. Științifică, 1968; cu privire la data intrării trupelor în Brăila la data de 23 dec. 1916 vezi E. Răcilă, *op. cit.*, p. 115.

³ Serviciul Județean al Arhivelor Naționale Brăila (în continuare SJAN Brăila), fond Primăria Scorțaru Nou, d. 1/1917, f. 1.

⁴ M. Rola, *Brăila sub ocupație – activitatea administrativă în oraș și județ*, interviu cu D. Pref. Ion Berceanu, în *Donau Armée Zeitung (Monitor pentru Brăila)*, nr. 267, 19.XI.1917, p. 1; vezi și Nicolae Petrovici, *Brăila sub ocupațiune, 23 decembrie 1916 – 10 noiembrie 1918*, Brăila, Tipografia Românească, 1939, p. 33.

Autoritatea de ocupație a făcut rechiziționări de animale, cereale, a ocupat clădirile publice, cum sunt școlile, pe care ulterior le-a returnat pentru cursurile școlare. A restrâns, de asemenea, dreptul la libera circulație a persoanelor.

Județul Brăila a fost organizat conform planului de ocupație prestabilit. Prin ordinul de armată nr. 12281 de la 24.04.1917 se consemna că reprezentantul Prefecturii și funcționarii districtului aflați sub ordinele lui urmau să trimită orice corespondență prin căpitanul Von Seydlitz, care examina toată corespondența sosită și expediată. Expedierea adreselor precum și hârtiile de orice natură trebuiau să fie executate numai prin patrula jandarmeriei germane, care avea ca sarcină și expedierea urgentă a corespondenței prin poșta militară sau prin “etapa Romanul” (cum era denumită comuna de către autoritatea de ocupație); de asemenea se întrebuița și serviciul de ștafetă al secțiunii de economie. Funcționarii și jandarmii care făceau serviciul aveau registre de primire semnate de Von Seydlitz, de Comandantul General sau de Werder F.D.R. în care se adeverea primirea tuturor adreselor.⁵

La 4 noiembrie 1917 administratorul plasei Ianca trimitea raportul privind situația comunei Scorțaru Nou către Prefectura Județului Brăila. Aflăm astfel că în Scorțaru Nou exista o “mizerie complectă”, casele fiind aproape toate în stare de ruină. În Sihleanu situația era aceeași. În Pitulații Vechi situația era satisfăcătoare. Satul Pitulații Noi, cătunele Gurgueți, Ciumați (astăzi desființat, n.n.) și Oancea erau evacuate. Populația avea la data întocmirii raportului cele necesare hranei: pâine, mămligă, lapte, pește sărat, având însă mare lipsă de zarzavaturi. În noiembrie nu funcționa decât școala din Gemenele. Serviciul religios se făcea numai în Gemenele și Deșirați (astăzi desființat, n.n.). În Sihleanu și Pitulații Vechi bisericile erau ocupate de trupele din localitate. Sănătatea populației era bună.⁶ În satele Scorțaru Nou, Gemenele și Sihleanu veneau refugiați din satele evacuate dinspre nord, așa cum era cazul Vasilicăi Dumitru Șerban, refugiată din comuna Măxineni în satul Gemenele, al lui Gheorghe Tudor și Vasile Giurgiu refugiați din satul Pitulații Noi în satul Sihleanu sau al preotului Nicolae Popescu refugiat din parohia Măxineni la biserica din Scorțaru Nou.⁷

Comandatura austro-ungară *Skortarul-Nou* întocmea tabele cu persoanele care nu aveau nicio sursă de hrană, în vederea acordării de asistență (Anexa 1). Aflăm din gura presei de ocupație *Donau Armée Zeitung* că Secția Economică a Armatei Dunării (*Wirtschafts abteilung*) se îngrijea a da populației pește, sare, petrol și tot ce era necesar.⁸

⁵ SJAN Brăila, fond Primăria Scorțaru Nou, d. 1/1917, f. 34.

⁶ *Ibidem*, f. 137.

⁷ *Ibidem*, ff. 36, 42, 51.

⁸ M. Rola, *op. cit.*, p. 1.

Consiliul de Higienă și Salubritate Publică al Județului Brăila dădea dispoziții pentru a se opri „lățirea boalelor molipsitoare”: nici un sătean să nu mai plece din comuna sa la oraș sau altă comună în vecinătate până nu se va curăți bine în următorul mod: se va tunde și rade, se va spăla bine cu apă cu leșie pe tot corpul, după ștergere se va unge peste tot cu o soluție dintr-un preparat *Dipp* ce se dizolvă în apă 50%, apoi se va aplica cu rufe curate.⁹

Pentru a crea o imagine de normalitate autoritatea austro-ungară lua măsurile necesare pentru a se redeschide școlile. În toamna anului 1917 se redeschideau școlile din Scorțaru Nou, Deșirați, Pitulații Vechi și Gemenele. Comandatura din Scorțaru Nou a evacuat localul școlii. În satul Pitulații Vechi localul urma să fie evacuat; învățătorul Ion Voinescu, aflat în satul Gemenele, se va prezenta la post. În satul Sihleanu localul a fost evacuat și a fost curățat; învățătorul Gheorghe Cristian s-a prezentat la post și urma să înceapă cursurile. La Deșirați comandatura bulgară a promis evacuarea școlii.¹⁰ Din rapoartele ulterioare însă, trimise de administratorul plășii Ianca către Prefectura Brăila, aflăm că în realitate școlile erau fie închise, deoarece unele nu aveau material didactic, profesori sau nici măcar mobilier, fie erau ocupate.

Comandatura din Scorțaru Nou emitea ordine diverse către săteni. De exemplu la 3 iulie 1917, prin ordinul prefectului județului Brăila, în zilele de sărbătoare toți sătenii urmau să meargă pe câmp pentru a strânge scaieți, care să servească pentru foc la iarnă.¹¹ Dr. Hanemann, medicul Garnizoanei Imperiale Brăila stăruia ca locuitorii de la țară “să adune plante medicinale (de leac) după instrucțiunile medicilor, farmaciștilor, învățătorilor și preoților”.¹²

Gândindu-se că li se vor confiscă recoltele, țăranii nu aveau același spor la muncile câmpului, acestea fiind oricum rechiziționate la prețuri fixe, derizorii. De aceea erau emise diferite ordine care conțineau amenințări voalate sau directe. Spre exemplu, Secțiunea Economică a Armatei Dunării înștiința că nu toți agricultorii dăduseră curs sancțiunii făcute în primăvară (acum fiind 14 iulie 1917) de a se îngriji de cultivarea moșiilor și îi soma, din nou, a se interesa de moșii: “Agricultorii care nu se vor îngriji de moșiile lor nu vor primi nici o plată pentru cerealele semănate în toamna anului trecut, care vor fi recoltate pentru armată”.¹³

Pentru a se putea deplasa dintr-un sat în altul sau la Brăila, sătenii trebuiau să facă cerere și să trimită un reprezentant. Iată un exemplu: Satele Pitulații Vechi și

⁹ SJAN Brăila, fond Primăria Scorțaru Nou, d. 1/1917, f. 10.

¹⁰ *Ibidem*, f. 4.

¹¹ *Ibidem*, ff. 59, 60.

¹² *Ibidem*, f. 17.

¹³ *Ibidem*, f. 77.

Pitulații Noi, având 737 suflete, cereau aprobare pentru a trimite pe Ion Mocanu la Brăila pentru a cumpăra 1.800 kg pește sărat necesar populației.¹⁴

Organul de presă al armatei de ocupație *Donau Armée Zeitung* prezenta imaginea unei autorități blânde și care era alături de populație, pe care o ajuta și o înțelegea. Iată ce se tipărește în numărul 267 din 19 noiembrie 1917, pe prima pagină: “Sunt comune rurale care, grație autorităților militare imperiale, se găsesc într-o ordine și curățenie cum n-au fost niciodată. Școala, care formează un capitol special și care merită o mențiune particulară, a fost de asemenea rechemată la viață și ea funcționează în mai toate comunele ca în timpuri normale”.¹⁵

În 1917 Stere Panait, administratorul plasei Ianca, este înlocuit de administratorul plasei Silistraru, Radu Crăciunescu, care cumula astfel ambele funcții. Rapoartele administratorului de plasă trimise către Prefectura Brăilei, în fapt către Comandatura germană, cuprindeau diverse informații privind starea comunei și a locuitorilor ei.¹⁶ Radu Crăciunescu, administratorul plășilor Silistraru și Ianca, făcea o inspecție în comună la 31 ianuarie 1918, iar în urma acesteia trăgea următoarele concluzii: autoritățile comunale funcționau în mod regulat în toate satele, însă în satele Pitulații Noi și Pitulații Vechi Comandatura a înlocuit pe delegatul Ion Mocanu cu Ilie D. Mocanu, pentru „purtare rea și fapte necinstite”; comuna nu avea nevoie de alte brațe de muncă decât de cele cerute de Comandaturi, pentru diferite corvezi; majoritatea populației satelor Scorțaru Nou și Gemenele avea strictul necesar pentru existență, hrănindu-se cu pâine, mămăligă, varză acră, murături, pușini cartofi, foarte puțin lapte și din când în când carne, iar restul se hrănea doar cu mămăligă și borș, aceștia erau în majoritate refugiați din satele Voinești, Gurgueți, Latinu, Măxineni; populația satelor Deșirați, Pitulații și Sihleanu se hrăneau cu pâine, mămăligă, cartofi, carne din când în când, lapte și alte zarzavaturi; școlile nu funcționau în niciun sat, deoarece clădirile erau ocupate, iar alte localuri nu existau; serviciul religios se făcea numai în Scorțaru Nou și Gemenele, iar în satele Sihleanu și Pitulați bisericile erau ocupate; paza de zi și de noapte se făcea în mod regulat în satele Scorțaru Nou, Sihleanu, Pitulați și Deșirați, iar în satul Gemenele se făcea numai de către patrulile militare, civilii neavând voie să circule pe timpul nopții; în toate satele comunei existau cazuri de tifos exantematic; medicii militari luaseră cele mai severe măsuri pentru izolarea cazurilor de boală, unele cazuri fiind trimise la spitalul pentru această epidemie de la Movila Miresei.¹⁷

¹⁴ *Ibidem*, f. 111.

¹⁵ M. Rola, *op. cit.*, p.1.

¹⁶ SJAN Brăila, fond Primăria Scorțaru Nou, d. 1/1917, f. 150.

¹⁷ SJAN Brăila, fond Prefectura Județului Brăila, d. 9/1918, f. 23.

La 11 martie 1918 situația comunei Scorțaru Nou era următoarea: inspecția se făcuse în satele Scorțaru Nou, Gemenele, Pitulații Vechi, Pitulații Noi, Deșirați și Sihleanu. Autoritățile comunale funcționau normal. Măsurile de igienă erau satisfăcătoare în satele Deșirați, Gemenele, Pitulații Vechi și Sihleanu, iar în satele Scorțaru Nou și Pitulații Noi lăsau de dorit. Populația avea strictul necesar, unii hrănindu-se cu pâine, mămligă, murături, pește sărat, puțin lapte și brânză, alții doar cu mămligă, borș și pește sărat, borș cu ștevie, susai și păpădie. Școlile nu funcționau în niciunul din satele comunei, deoarece erau ocupate de trupele din localitate. Serviciul religios se făcea numai în Gemenele și Scorțaru Nou, deoarece celelalte biserici erau ocupate. Paza de zi și de noapte se făcea în mod regulat. Populația comunei era în general sănătoasă, doar în satul Gemenele se iviseră câteva cazuri de tifos exantematic. Medicii militari luseră măsurile necesare, cazurile au fost izolate în spitalul din Movila Miresei, iar locuințele bolnavilor au fost dezinfectate.¹⁸

Este de remarcat că la greutățile inerente ocupației germane s-a adăugat și epidemia de tifos exantematic, care era totuși ținută sub control. Pentru a preveni răspândirea epidemiei, în aprilie 1918, Comandatura locală interzice locuitorilor din Gemenele să părăsească satul datorită cazurilor de tifos exantematic descoperite.¹⁹

Făcând inspecție comunei Scorțaru Nou (alcătuită atunci din satele: Scorțaru Nou, Pitulații Vechi, Pitulații Noi, Deșirați, Gemenele, Sihleanu și Ciumați) în data de 28 iunie 1918, administratorul plasei Ianca afla următoarele: activitatea comunală se desfășura în parametri normali; comuna avea brațe suficiente pentru a face la timp muncile agricole; populația comunei nu se hrănea decât cu mămligă, borș, zarzavaturi și foarte puțin lapte; școlile din satele Scorțaru Nou, Gemenele și Pitulați erau libere și puteau începe să funcționeze dacă se trimiteau învățători; școala din satul Deșirați funcționa din data de 20 mai 1918; serviciul bisericesc se făcea numai în satele Scorțaru Nou și Gemenele, iar în satele Pitulați și Sihleanu bisericile fiind distruse cu desăvârșire în interior, preotul făcea serviciul religios numai în popor; paza de zi și de noapte avea loc sub controlul Postului de Jandarmi; semănăturile de păioase erau compromise cu desăvârșire, neputându-se aduna decât 60 de pogoane de grâu; populația era în general sănătoasă.²⁰

Autoritățile de ocupație decid ca începând cu data de 1 ianuarie 1918 teritoriul administrativ al județului Brăila să fie reorganizat. Astfel comuna Scorțaru Nou făcea în continuare parte din plasa Ianca, dar structura satelor componente se schimba, conținând satele Deșirați, Gemenile, Sihleanu, Pitulații-Noi, Pitulații-

¹⁸ SJAN Brăila, fond Prefectura Județului Brăila, d. 12/1918, ff. 9, 15.

¹⁹ *Ibidem*, f. 13.

²⁰ *Ibidem*, f. 56.

Vechi și cătunele Ciumați, Gurgueți și Oancea.²¹ La 1 mai 1918 autoritățile de ocupație schimbă însă din nou structura administrativă a județului, comuna Scorțaru Nou fiind alcătuită din șase sate și un cătun: Scorțaru Nou, Sihleanu, Deșirati, Pitulații Noi, Pitulații Vechi, Gemenele și Ciumați.²²

Administrația germană s-a folosit de cea românească pentru a putea controla cu ușurință populația județului și în același timp pentru a-și putea asigura trupele cu resursele necesare. Autoritățile române au colaborat cu cele germane în sensul de a asigura cetățenilor români minimul de confort având în vedere situația în care se afla județul Brăila și întreaga zonă a țării ocupate.

Spre sfârșitul anului 1918, când situația de pe front devine nefavorabilă Puterilor Centrale, armata de ocupație începe să se retragă din România. Brăila revine sub administrație românească la 24 octombrie 1918.

BIBLIOGRAFIE

Surse de arhivă:

Serviciul Județean al Arhivelor Naționale Brăila, fond *Prefectura Județului Brăila*, d. 9/1918, d. 12/1918; fond *Primăria Scorțaru Nou*, d. 1/1917.

Literatură de specialitate:

Giurescu, C. Constantin, *Istoricul orașului Brăila. Din cele mai vechi timpuri pâna astăzi*, București, Ed. Științifică, 1968

Petrovici, Nicolae, *Brăila sub ocupațiune, 23 decembrie 1916 – 10 noembrie 1918*, Brăila, Tipografia Românească, 1939

Răcilă, Emil, *Contribuții privind lupta românilor pentru apărarea patriei în primul război mondial. Situația administrativă, economică, politică și socială a teritoriului românesc vremelnic ocupat 1916-1918*, București, Ed. Științifică și Enciclopedică, 1981

Rola, M., *Brăila sub ocupație – activitatea administrativă în oraș și județ*, interviu cu D. Pref. Ion Berceanu, *Donau Armée Zeitung (Monitor pentru Brăila)*, nr. 267, 19.XI.1917.

²¹ SJAN Brăila, fond Prefectura Județului Brăila, d. 9/1918, f. 5, 6.

²² SJAN Brăila, fond Prefectura Județului Brăila, d. 9/1918, f. 83.

ANEXA 1

„Lista cu locuitorii din satul Scorțaru Nou care nu au cereale pentru hrană”
(SJAN Brăila, fond *Primăria Scorțaru Nou*, d. 1/1917, f. 19)

Nr. crt.	Numele și prenumele	Nr. membrilor familiei
1	ISPAS CALU	2
2	ION POPA	2
3	ILEANA MIRICĂ	2
4	STAN CULEA	
5	SANDU MOTOTOLEA	1
6	CALTA MOTOTOLEA	2
7	MANTA CĂPITANEANU	5
8	DOBRIȚA VOICILĂ	5
9	SANDA DURBACĂ	1
10	STAN FRIGIOIU	1
11	GHERGHINA FRIGIOIU	
12	NETA VLAICU	2
13	DOBRIȚA VIȘAN	1
14	NEAGA TĂTĂRANU	1
15	DOBRIȚĂ TĂNĂSUICĂ	
16	NETA CULEA	7
17	NEAGA CULEA	4
18	CONSTANTIN N. CALU	3
19	ANCA CALU	4
20	LEANA BRĂȚILĂ	5
21	PANA SÂRBU	
22	STANA ANTON IANCU	7
23	PETRE S. IANCU	2
24	STERIANA D. BRATU	2
25	GHERGHINA R. VLAICU	5
26	CRISTINA VLAICU	
27	TUDORA	4
28	IOANA MOTOTOLEA	3

29	PREDA B. PREDA	1
30	ȘERBAN BRATU	6
31	MARIA CĂRUȚAȘU	6
32	DUMITRA VOICILĂ	7
33	MARIȚA CULEA	4
34	STAN TĂNĂSUICĂ	10
35	STOICA TĂNĂSUICĂ	5
36	PARASCHIVA TĂNĂSUICĂ	2
37	STAMATE TUDOR	3
38	DRAGU TUDOR	
39	DIȚA E. ARAMĂ	7
40	SIMA ENACHE	2
41	ANCA C. ENACHE	
42	TATU TĂNASE	2
43	ION BADIU	2
44	NETA V. BADIU	1
45	ȘTEFAN ION	4
46	SIMA TĂNĂSUICĂ	4
47	PETRE RADU	3
48	MIHALCEA CALU	
49	VASILE CALU	4
50	IOANA CALU	3
51	STANCA S. CALU	4
52	COSTACHE GRIGORE	2
53	NICOLAI [ININTELIGIBIL]	3
54	[ININTELIGIBIL]	
55	OPRIȘAN FRIGIOIU	5
56	DUMITRU MOTOTOLEA	1
57	CONSTANTINA MOTOTOLEA	
58	ȘTEFANA MOTOTOLEA	2
59	[ININTELIGIBIL]	
60	MARIȚA R. TUDOR	2
61	TUDORACHE PETCU	3
62	MARIA MOTOTOLEA	2
63	SANDA MOTOTOLEA	
64	SÂNTOANA MOTOTOLEA	

65	NEDELCU C. GHINCA	
66	ANCUȚA GR. GHINCA	2
67	[ININTELIGIBIL] MARIN MANEA	6
68	IOANA MANOLACHE	1
69	PETRACHE DINU	5
70	STANCA N. DINU	5
71	NĂSTĂSACHE ȚÂRU	3
72	SUSANA DINCĂ	3